Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Sîrcu Tatiana
Dosarul nr. 2r-1271/25 (2-25029058-02-2r-27062025)

D E C I Z I E

8 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, prin care s-a admis excepția de tardivitate și s-a respins în parte acțiunea ca fiind tardivă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin împotriva Agenției Servicii Publice cu privire la anularea ordinelor, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului material și moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 27 februarie 2025, Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.284 din 26 aprilie 2024 cu privire la modificarea statelor de personal, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.26p din 13 ianuarie 2025 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea lui Gurulea Iurie în funcția anterior deținută, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale derivând din desfășurarea

raporturilor de muncă, încasarea de la Agenția Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a salariului pentru absență forțată de la muncă, începând cu data concedierii și până la restabilirea efectivă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, Gurulea Igor, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a formulat cerere privind modificarea acțiunii, în sensul micșorării pretențiilor, solicitând anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.26p din 13 ianuarie 2025 cu privire la încetarea contractului individual de muncă; restabilirea lui Gurulea Iurie în funcția anterior deținută, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale derivând din desfășurarea raporturilor de muncă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a salariului pentru absență forțată de la muncă, începând cu data concedierii și până la restabilirea efectivă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 25 martie 2025, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Pojoga Gheorghe, **a invocat excepția de tardivitate** a cererii de chemare în judecată depusă de avocat Ina Bostan și avocat stagiar Turuta Marin în interesele reclamantului Gurulea Iurie împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea ordinelor, restabilire în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, în partea pretenției privind anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

În susținerea excepției de tardivitate formulate, a indicat că în acord cu art. 355 din Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de trei luni de la data de la care salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

A menționat că cererea de chemare în judecată înaintată de Gurulea Iurie a fost depusă la 27 februarie 2025, cu încălcarea termenului de contestare de trei luni în partea cerinței anulării ordinului Agenției Servicii Publice nr. 1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, motiv pentru care solicită admiterea excepției de tardivitate și respingerea acțiunii reclamantului de anulare a ordinului ASP nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, ca fiind tardivă. Ca temei de drept, reprezentantul pârâtei a invocat prevederile art.186/1 Cod de procedură civilă a Republicii Moldova.

Având în vedere că reclamantul nu a respectat termenul de prescripție pentru formularea în partea pretenției privind anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, acțiunea urmează a fi respinsă ca tardivă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, s-a admis excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtei Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Pojoga Gheorghe. *S-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție*, cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Ina Bostan și avocatul stagiar Turuta Marin în interesele reclamantului Gurulea Iurie către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea ordinelor, restabilire în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, *în partea anulării ordinului nr. 1099p din 7 octombrie 2024* cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate. (f.d. 223-228)

Solicitarea recurentului:

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, prin e-mail, la 5 iunie 2025, Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, solicitând casarea încheierii, cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 229-238).

Argumentele părților:

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței, o consideră neîntemeiată, pasibilă de a fi anulată.

A constatat că, s-au făcut referiri eronate la persoane străine speței (de ex. „Chirică Alexandru”), indiciu al faptului că soluția a fost fundamentată pe un model preluat dintr-un alt dosar, fără a se evalua în concret argumentele reclamantului. Or, o asemenea motivare deficitară lipsește părțile de posibilitatea de a înțelege clar rațiunea juridică a respingerii pretențiilor și contravine cerințelor de motivare impuse de legislație.

Deși, instanța de judecată a observat corect că, pentru a calcula prescripția, trebuie stabilit momentul în care a luat naștere dreptul la acțiune, a interpretat greșit legea atunci când a fixat acest moment la data comunicării preavizului or, acesta este doar un act pregătitor, fără efect juridic propriu, iar dreptul la acțiune se naște la momentul materializări încălcări dreptului și anume încetarea raporturilor de muncă.

Instanța de judecată s-a rezumat la o interpretare formalistă a momentului comunicării ordinului de preaviz nr. 1099p/ din 7 octombrie 2024, reținând data

semnării de către salariat (9 octombrie 2024) și aplicând mecanic termenul de 3 luni din art. 355 alin.(1) lit. a) Codul muncii.

Consideră că, prima instanță nu a analizat caracterul unitar și succesiv al procedurii de concediere, în care preavizul este doar un act pregătitor, iar dreptul la acțiune se naște abia la comunicarea ordinului de concediere nr. 26p din 13 ianuarie 2025 (15 ianuarie 2025).

Astfel, instanța nu a examinat deloc argumentul esențial potrivit căruia ordinul nr. 1099p din 7 octombrie 2024 reprezintă un act intermediar în procedura de concediere prevăzut de art. 88 Codul muncii care nu a produs efecte juridice de sine stătătoare.

Iar, reclamantul a susținut că dreptul său a fost încălcat cu adevărat numai la momentul emiterii și comunicării ordinului nr. 26p din 13 ianuarie 2025, atunci când s-a finalizat concedierea.

Ignorând această distincție fundamentală, instanța a stabilit, nejustificat, că termenul de contestare a început să curgă de la data ordinului preliminar, fără a-și motiva de ce a ales acest reper și fără a evalua poziția reclamantului.

A considerat că a depus acțiunea în termen, iar instanța de fond neîntemeiat a respins pretenția reclamantului privind anularea ordinului nr. 1099p din 7 octombrie 2024, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost pronunțată la 19 mai 2025, recepționată de recurentă prin e-mail, la 5 iunie 2025 (f.d. 229), iar cererea de recurs a fost depusă la 6 iunie 2025, cu respectarea termenului legal de 15 zile. (f.d. 229-238)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În sensul art.27 alin. (1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a

dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

În accepțiunea art.110 Cod de procedură civilă, **termen de procedură** este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Articolul 112 alin. (3) Cod de procedură civilă, enunță că, actul de procedură pentru care este stabilit un termen poate fi îndeplinit până la ora 24 a ultimei zile din termen. Dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștală sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

În acord cu art.355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, **cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă** se depune în instanța de judecată: a) în termen de 3 luni de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său;

Conform art. 354 din Codul muncii, **se consideră litigii individuale de muncă** divergențele dintre salariat și angajator privind: a) încheierea contractului individual de muncă; b) executarea, modificarea și suspendarea contractului individual de muncă; c) **încetarea și nulitatea, parțială sau totală, a contractului individual de muncă;** d) plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligațiilor de către una din părțile contractului individual de muncă; e) rezultatele concursului; f) anularea ordinului (dispoziției, deciziei, hotărârii) de angajare în serviciu, emis conform art. 65 alin. (1); h) alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

În corespundere cu art. 395 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În constelația art. 186^{1} Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de

pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept: a) să respingă recursul și să mențină încheierea; b) să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

În temeiul art.10 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în dependență de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Din lucrările și actele cauzei, Colegiul judiciar a stabilit că, prin ordinul nr. 1099p cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, a cărei nulitate se solicită în prezenta speță a fost emis la 7 octombrie 2024.

Actele cauzei denotă și faptul că, ordinul nr. 1099p cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate a fost adus la cunoștința reclamantului la 9 octombrie 2024, contrasemnătură, astfel că termenul a început a curge din ziua imediat următoare - 10 octombrie 2024. (f.d. 29-30)

Iar, prin ordinul Agenției Servicii Publice nr.26p din 13 ianuarie 2025 a fost încetat contractul individual de muncă încheiat cu Gurulea Iurie. (f.d. 30)

La 27 februarie 2025, Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.284 din 26 aprilie 2024 cu privire la modificarea statelor de personal, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.26p din 13 ianuarie 2025 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, restabilirea lui Gurulea Iurie în funcția anterior deținută, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale derivând din desfășurarea raporturilor de muncă, încasarea de la Agenția Servicii Publice în beneficiul lui

Gurulea Iurie a salariului pentru absență forțată de la muncă, începând cu data concedierii și până la restabilirea efectivă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată, Gurulea Igor, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a formulat **cerere privind modificarea acțiunii, în sensul micșorării pretențiilor**, solicitând anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.26p din 13 ianuarie 2025 cu privire la încetarea contractului individual de muncă; restabilirea lui Gurulea Iurie în funcția anterior deținută, cu recunoașterea tuturor drepturilor legale derivând din desfășurarea raporturilor de muncă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a salariului pentru absență forțată de la muncă, începând cu data concedierii și până la restabilirea efectivă, încasarea din contul Agenției Servicii Publice în beneficiul lui Gurulea Iurie a prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 25 martie 2025, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Pojoga Gheorghe, **a invocat excepția de tardivitate** a cererii de chemare în judecată depusă de avocat Ina Bostan și avocat stagiar Turuta Marin în interesele reclamantului Gurulea Iurie împotriva Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea ordinelor, restabilire în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, în partea pretenției privind anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025, s-a admis excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtei Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova, Pojoga Gheorghe. *S-a respins ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție*, cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Ina Bostan și avocatul stagiar Turuta Marin în interesele reclamantului Gurulea Iurie către Agenția Servicii Publice a Republicii Moldova privind anularea ordinelor, restabilire în funcție, încasarea prejudiciului material și moral, compensarea cheltuielilor de judecată, *în partea anulării ordinului nr. 1099p din 7 octombrie 2024* cu privire la preavizarea salariatului despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate. (f.d. 223-228)

Invocînd dezacordul cu încheierea primei instanțe, prin e-mail, la 5 iunie 2025, Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina și avocatul stagiar Turuta Marin a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

din 19 mai 2025, solicitând casarea încheierii, cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d. 229-238).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul judiciar conchide că soluția instanței de fond este legală și întemeiată, în condițiile în care acțiunea în partea contestată este tardivă.

Colegiul judiciar reține că, temeiul apariției litigiului între părțile litigante, derivă din raporturile de muncă instituite între angajator și salariat.

În acest context, prezintă relevanță și dispozițiile art. 5 lit. m) din Codul muncii, care statuează că **fiecare salariat are dreptul la apărarea drepturilor și libertăților sale de muncă**, inclusiv sesizarea organelor de supraveghere și control, a organelor de jurisdicție a muncii, la soluționarea litigiilor individuale de muncă și a conflictelor colective de muncă, **în modul stabilit de prezentul cod** și de alte acte normative.

În acord cu **art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune** în instanța de judecată: a) **în termen de 3 luni** de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Iar, excepția de tardivitate este o procedură aplicabilă cererii de chemare în judecată depuse cu omiterea termenului de prescripție și care nu conține solicitarea de repunere în termen.

În cazul din speță, Colegiul constată că reclamantul, Gurulea Iurie, pretinde prin acțiunea depusă la 27 februarie 2025, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, cu omiterea termenului legal de 3 luni, deși a cunoscut despre încălcarea dreptului său la 9 octombrie 2024. În plus, nu solicită repunerea în termen.

Colegiul judiciar susține poziția exprimată de instanța de fond precum că, termenul de prescripție pentru pretenția de anulare a ordinului Agenției Servicii Publice nr.1099p din 7 octombrie 2024 cu privire la preavizare, a fost prescris, în condițiile în care la caz termenul a început a curge din ziua imediat următoare comunicării ordinului nr.1099p din 7 octombrie 2024 -10 octombrie 2024 și a expirat la 10 ianuarie 2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 27 februarie 2025, cu omiterea termenului legal, astfel încât este justificată soluția instanței de fond de admitere a excepției de tardivitate.

Având în vedere că, pârâta a invocat faptul omiterii termenului de prescripție, în interiorul căruia reclamantul avea dreptul să-și realizeze dreptul încălcat, se constată cu certitudine omiterea acestuia. Iar, faptul că a fost admisă în textul încheierii o eroare mecanică, nu poate justifica sau compensa omisiunea menționată, întrucât erorile mecanice sunt, în general, remediate prin aceleași proceduri de corectare, astfel că nu pot fi utilizate pentru a justifica omisiuni de

natură procedurală sau legală ce pot avea impact asupra fondului cauzei.

Respectiv, Colegiul judiciar atestă că instanța de fond a aplicat corect excepția de tardivitate în privința acestui capăt de cerere, în condițiile în care în această parte acțiunea a fost depusă cu omiterea termenului legal de 3 luni de zile prevăzut de Codul muncii (art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii).

Poartă o conotație declarativă și argumentul reprezentantului recurentului, conform căruia termenul de contestare nu poate fi calculat în raport cu actul pregătitor - ordinul Agenției Servicii Publice nr. 1099p din 7 octombrie 2024, referitor la preavizare, ci doar în raport cu momentul emiterii și/sau comunicării efective a extrasului din ordinul final de încetare a raportului de muncă, care a avut loc în perioada 13-15 ianuarie 2025, atunci când reclamantul a fost informat despre încălcarea dreptului său de a continua raportul de muncă, or, **fiecare ordin emis de angajator constituie un act juridic individual, supus unui termen de contestare distinct.**

Corespunzător, calculul termenului de prescripție trebuie raportat la momentul în care reclamantul a fost efectiv informat despre emiterea și comunicarea ordinului specific (preavizarea), întrucât acesta este momentul în care survine cunoașterea pretinsei încălcări a dreptului de a continua raporturile de muncă.

Altfel spus, în materia raporturilor de muncă, individualitatea fiecărui ordin impune un regim de contestare separat, astfel că termenul legal de atac începe să curgă din momentul informării efective a salariatului despre actul care îi afectează statutul — în speță, ordinul de preavizare din 7 octombrie 2024, acesta reprezentând momentul în care persoana a cunoscut sau trebuia să cunoască pretinsa încălcare a dreptului său.

Respectiv, **fiecare act emis de angajator care produce efecte juridice proprii este susceptibil de a fi contestat separat**, deoarece termenul de prescripție curge autonom pentru fiecare dintre acestea.

Deci, momentul declanșator al termenului de contestare este determinat de data la care reclamantul a luat cunoștință de conținutul ordinului respectiv, indiferent dacă acesta precedă actul final de concediere, deoarece vătămarea dreptului se produce în momentul adoptării deciziei de preavizare.

Astfel, având în vedere că pârâtul a invocat excepția de tardivitate, omiterea termenului de 3 luni de zile în interiorul căruia reclamantul avea dreptul să solicite recunoașterea dreptului prevăzut de lege, se constată cu certitudine omiterea acestuia.

Or, deși a dispus de suficient termen pentru realizarea dreptului său la acțiune din 10 octombrie 2024, de când a început a curge termenul general de prescripție extinctivă, a formulat această cerință abia la 27 februarie 2025 cu omiterea termenului de prescripție.

Finalmente, Colegiul civil atestă că, instanța de fond a aplicat corect excepția de tardivitate în condițiile în care cererea de chemare în judecată a fost depusă de cu omiterea termenului general de prescripție, nu a solicitat nici repunerea în termen, iar omiterea termenului de prescripție restricționează examinarea legalității pretențiilor formulate de partea în proces**, titularul dreptului la acțiune fiind sancționat pentru pasivitate prin stingerea elementului de protecție juridică a dreptului său material,** motiv pentru care, Colegiul judiciar concluzionează privind menținerea actului judecătoresc contestat.

În același timp, Colegiul reține că, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în jurisprudența sa a stabilit cu valoare de principiu că respectarea termenului de prescripție este o condiție ce generează stabilitatea raporturilor juridice, or, acestea devenite irevocabile în pofida expirării termenului de prescripție garantează titularului dreptului siguranța și securitatea raportului în care este parte, iar orice deviere de la acest principiu, în absența unor temeiuri relevante, constituie o ingerință față de valorile protejate de CEDO (art.6) și implicit incompatibilă cu principiul securității raporturilor juridice (*Hotărârea CEDO din 18 martie 2008 emisă în cauza Dacia versus Moldova, Hotărârea CEDO din 16 iulie 2009 emisă în cauza Baroul Partener-A versus Moldova, Hotărârea CEDO din 25 noiembrie 2009 emisă în cauza IPTEH şi alţii contra Moldovei*).

Cu referință la termenele de prescripție, Curtea a notat că, înaintarea unei acțiuni în pofida expirării termenului general de prescripție sunt contrare articolului 6 al Convenției, deoarece ele permit instanțelor judecătorești să continue examinarea unei cauzei, circumstanță apreciată drept contrară art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, Curtea considerând că la îndeplinirea acțiunilor procedurale, respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil, iar rolul jucat de termenele de prescripție este de o importanță majoră atunci când este interpretat în lumina Preambulului Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului, o parte a moștenirii comune a Statelor Contractante (*Brumărescu v. Romania, [GC], nr.28342/95, §61, ECHR 1999-VII şi Roşca v. Moldova, nr.6267/02, §24, 22 martie 2005*).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, excepția de tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, instanța de fond corect a conchis necesitatea admiterii cererii privind ridicarea excepției de tardivitate și ca consecință respingerea în parte a cererii de chemare în judecată înaintată de Gurulea Iurie, ca tardivă.

Analizând rigorile legii în raport cu soluția dată de instanța de fond conchidem că aceasta este una întemeiată în condițiile aplicării corecte a excepției de tardivitate.

Colegiul judiciar subliniază că, abordarea recurentului, în speță, evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune admiterea recursului.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Gurulea Iurie.

Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanța de recurs a constatat legalitatea încheierii instanței de fond, argumentele contrare ale recurentei fiind combătute integral prin concluziile expuse mai sus, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Gurulea Iurie, reprezentat de avocatul Bostan Ina.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu